

De Koreanske Stilarter

Udarbejdet af Johnny Gramberg, 2014

Historien om de koreanske stilarter

Det oprindelige Korea og grundlaget for De Koreanske Stilarter.

Korea er for langt hovedparten en bjergrig halvø, som er 320 km i bredden og 965 km i længden. Den strækker sig syd på fra det kinesiske fastland. Det Japanske Hav grænser op til Korea fra øst og det Gule Hav rammer fra vest. Kun tyve procent af den koreanske halvø er lavland egnet til dyrkning og beboelse i større omfang. De resterende firs procent er for ufremkommeligt til landbrug. På grund af disse geografiske faktorer, er størstedelen af den koreanske befolkning koncentreret langs indre dale og kystnære sletter, som åbner op til den vestlige kyst.

Koreanerne er et etnisk mongolsk folkefærd. Den Koreanske Halvø blev først beboet af Tungusiske stammer fra Centralasien i omkring 3000 f.Kr. Disse mennesker havde en stenalder kultur, anvendte sten som redskaber og fulgte en shamanistisk religion. Den legendariske figur Tan'gun siges at have dannet det første koreanske kongerige i 2333 f.Kr.

De Tungusiske stammer talte Ural-altaisk. Denne sproggruppe strækker sig fra Skandinavien og Balkan i Vesten, gennem Central, Nord og Nordvest Asien i øst. Selvom dialekter af Ural-altaisk sprog varierer meget, har de hver sit ensartede karakteristiske syntaks (den måde, som ord er sat sammen). Denne sproggruppe var grundlaget for det moderne koreanske sprog.

Korea er afgrænset mod nord af Kina. Det kinesiske sprog kommer fra den kinesisk-tibetanske sproggruppe. Til trods for det havde kinesisk kultur ringe indflydelse på de tidlige koreanske folkefærd på tidspunktet for deres bosættelse af den koreanske halvø.

Kina indførte bronze i Korea i 108 f.Kr. Indførelsen af bronze kombineret med at kinesiske militær kolonier med større viden om hvordan jorden skulle dyrkes, trængte ind på Den Koreanske Halvø, førte til hurtig fremgang i både våben og landbrug for befolkningerne på den koreanske halvø. På grund af disse fremskridt i civilisationen, sammenholdt med voksende individuelle stammeledede enheder, blev tre løst dannede koreanske stammeledede stater dannet. Paekche blev dannet i 18 f.Kr., Koguryo i 37 f.Kr. og Silla i 57 f.Kr. Dette var begyndelsen på, det der blev kendt som De tre kongerigers periode i koreansk historie.

Som tiden skred frem, fortsatte disse riger med at tegne ideologiske og politiske grænser, indtil de blev tre meget forskellige enheder. Faktisk udviklede De tre kongeriger sig sprogligt i tre forskellige dialekter af det daværende koreanske sprog.

Koguryo var langt det største rige. Det omfattede langt den største del af den koreanske halvø. Det strakte sig fra den kinesiske grænse og syd på. Både Paekche og Silla var mindre kongeriger beliggende på den sydlige spids af den koreanske halvø.

På grund af indvandrere fra Kina som medbragte konfucianismen, taoismen, og senere buddhismen, udvikledes i denne periode forskellige stammereligioner på den koreanske halvø. Alle disse religioner havde varierende grader af betydning for udviklingen af tro i de tre kongerigers periode.

Konfucianismen

Konfucianisme var den første til at ankomme og begyndte at blive optaget Koguryo og Paekche i det fjerde århundrede e.Kr.

Disse riger blev dog ikke helt til konfucianske samfund. De fastholdt deres egen kulturelle identitet og tog samtidig visse dele af det konfucianske uddannelsessystem og politik til sig.

Med denne introduktion til konfucianismen blev standarden for den formaliserede koreanske kultur og det koreanske folkestyre dog hævet betydeligt. Derudover var man begyndt at anvende det konfucianske system med registrering af hændelser i skriftlig form.

Derfor er dette den første periode af koreansk historie, som kom til at blive formelt registreret.

Under vejledning af den konfucianske munk Sundo, etablerede kong Sosurim af Koguryo, i 372 e.Kr., T'aehak - det første nationale kollegium for uddannelse af aristokratiet i sit rige.

Kort efter dette, begyndte han at åbne private akademier kaldet Kyongdang. Disse skoler blev oprettet med det formål at unge i Koguryos aristokrati kunne blive uddannet i den konfucianske klassisk kinesiske litteratur, den helbredende kunst og kampsport. Dermed var disse de første formaliserede skoler for kampsport, der eksisterede på den koreanske halvø.

Disse akademier var ikke åbent for offentligheden, men var udelukkende for de privilegerede.

Fra Kongeriget Paekche blev konfucianske idealer overført til Japan på foranledning af kong Kunch Ogo (346-375 e.Kr.). To konfucianske lærde, A Chikki og Wang In blev sendt til Japan.

De medbragte ti kopier af "Analects of Confucius" og én kopi af Chien Cha Wen, "The Thousand Character Classic". Det er også det tidspunkt de første overleveringer af det koreanske kampkunst system Su Bak blev videregivet fra Korea til Japan.

I de tre Kongerige periode, synes den konfucianske ideologi at have haft den mindste direkte virkning på det koreanske Kongerige Silla. Ved udgangen af det 6. århundrede e.Kr. påvirkede konfucianske idealer dog tilsyneladende nogle af de kulturelle holdninger i kongeriget.

Konfucianismen var til stede i Silla, men ikke i samme grad som det havde påvirket rigerne Koguryo og Paekche.

Taoisme

Taoisme, som både er et religiøst og politisk system af tanker, blev først guidet ind på Den Koreanske Halvø i 624 e.Kr. da kejser Kao Tsu, fra det kinesiske Tang Dynasti sendte den taoistiske præst, Shu Ta til Koguryo, for at mødes med kong Yong Nyu (617-642 e.Kr.). På det tidspunkt begynder elite medlemmer af Koguryo samfundet at vise interesse for de spekulative tanker i taoismen. Denne begejstring varede dog kun omtrent hundred år. Det var først langt senere, nemlig i det 12. århundrede, at det taoistiske begreb Um og Yang (Yin og Yang på kinesisk), og I Ching skrifter blev optaget bredt hos det koreanske folk.

Buddhisme

Buddhismen kom til Kina fra Indien i det første århundrede e.Kr. Selvom buddhismen ikke grundlæggende blev optaget af de forskellige kinesiske dynastier, udbredtes det og nåede det nordlige koreanske rige Koguryo i 372 e.Kr.

Udbredelsen fortsatte derefter sydpå til Paekche i 384 e.Kr.

Buddhismen blev bragt til Silla under kong Nul Chis (417-457 e.Kr.) regeringstid.

To buddhistiske missionærer, Chong Bang og Myolgubi ankom i den første del af hans regeringstid, og blev slået ihjel.

Munkene, Hukhoja og Ado ankom fra Koguryo senere i hans regeringstid. Lige før deres ankomst blev Kong Nul Chis datter syg. Hukhoja helbredte prinsessen ved at afbrænde røgelse i hendes nærvær og afgive et løfte til en Bodhisattva. Denne kur faldt i kongens gunst og buddhismen blev accepteret af Silla aristokratiet.

Som tiden gik på Den Koreanske Halvø, buddhisme vaklede mellem accept og forargelse i de forskellige koreanske dynastier. I det sjette århundrede, accepterede Koguryo, selvom den overvejende del tilsluttede sig den konfucianske holdning, elementer af buddhismen i sin overordnede filosofiske principper. Po Duk, en af de fremtrædende Koguryo buddhistiske munke i perioden rejste til Kina, hvor han samlede en stor mængde af buddhistiske skrifter. Han vendte derefter tilbage til sit rige, hvor han forsøgte at dreje den Koguryo regering væk fra enhver tilslutning til konfucianismen. Da det mislykkedes forlod han Koguryo og drog mod Paekche, hvor buddhismen blomstrede. I Paekche blev buddhismen så overordnet accepteret, at Kong Pop i 600 e.Kr. indførte en lov, som forbød at slå nogen som helst levende væsener ihjel, herunder dyr.

I det sjette århundrede blev buddhistiske munke sendt fra Paekche til Japan i det sjette. Det blev tidspunktet hvor buddhismen blev introduceret til det japanske ø rige.

Den buddhistiske munk, Kwalluk (Kanroku på japansk), krydsede Det Japanske Hav i 602 e.Kr. Han medbragte et stort antal buddhistiske sutraer, historiske bøger, astronomiarbejde, geografi og okkulte metoder, herunder Science of Ki. Han var medvirkende til grundlæggelsen af Sanron skolen for buddhisme i Japan.

I slutningen af det sjette århundrede var buddhismen overlegen i alle tre kongeriger på den koreanske halvø. Koreanske munke blev sendt til Kina og Indien, og missionærer rejste ofte til Japan. Buddhismen havde helt erstattet de indfødtes primitive shamanistiske religioner på Den Koreanske Halvø.

Selvom de tre kongeriger var blevet hovedsaglig buddhistisk i deres religiøse overbevisning, fremkom der stadigt stigende uenigheder i deres politiske ideologier. Ny fremkommende ideologier førte til fortsat krigsførelse, rigerne imellem.

På grund af sin størrelse og militære styrke var Koguryo de første til at føre aggressive angreb mod de mindre naboer, Paekche og Silla. I perioden hvor Paekche og Silla kæmpede mod Koguryo, kæmpede de også mod hinanden.

Silla, riget i det sydøstlige hjørne af halvøen, bad om hjælp hos Kina, som var under kontrol af T'ang Dynastiet. Sillas udsending i T'ang retten var Kim Chunch Ue. Han indgik en militær alliance med T'ang til at kæmpe mod Koguryo og Paekche. Aftalen lød på, at hvis de Silla og T'angs hære besejrede Koguryo ville landet syd for P'yongyang tilhører Silla, mens landet mod nord ville gå til Kina. Hvis de også besejrede Paekche ville hele landet blive Sillas.

I 660 e.Kr. besejrede Silla og de kinesiske hære, Paekche. Efter krigen var vundet overholdt T'ang-regeringen ikke aftalen og oprettede fem militærbaser i Paekche. De oprettede også pro-kinesiske enklaver inde i Silla. Selvom Sillas regering var vred, kunne de ikke bruge deres militære kræfter på at forsøge at besejre T'ang, så længe Koguryo eksisterede mod nord.

Hwa Rang

I perioden med omfattende krigsførelse i det sjette århundrede e.Kr. blev den første højt formaliserede gruppe af kampkunst udøvere organiseret på den koreanske halvø. De blev kendt som Hwa Rang. Denne aristokratiske kriger-gruppe, som blev grundlagt i Silla, tilskrives at være dem der forenede de tre kongeriger i Korea.

Hwa Rang (Blomstrende ungdom) krigere blev oprettet af kong Chin Hung af Silla i 576 e.Kr. Selvom hans rige havde sin hær, troede han ikke at hans soldater var af ekstraordinær karakter - hvilket var grunden til hans land ikke kunne besejre Koguryo, Paekche og det invaderende T'ang. Derfor gik han i gang med at organisere en gruppe af unge talentfulde adelsmænd, der var overordentlig loyale over for tronen og kunne uddannes grundigt i alle former for krigsførelse, og derefter med held gå i kamp mod Koguryo, Paekche, og det kinesiske Tang Dynasti. Problemet var imidlertid, hvordan man kan samle og uddanne aristokratiske mænd af denne kaliber.

Man mente, at hvis de unge mænd kunne samles i grupper og lære de højere meninger med buddhismen, ære og kunst, ville de usædvanligt talentfulde dem blandt dem overskygge resten. Til dette formål blev to smukke retskafne kvindelige livvagter valgt til at samle mænd omkring dem. Navnene på de to piger var Nam Mo og Chun Jung. De fik samlet og trænet flere hundrede mænd omkring dem.

Kim, Tae Mun som førte historisk optegnelse med Hwa Rang (Hwa Rang Segi), proklamerede at ministre og loyale undersåtter skulle vælges fra denne gruppe og gode generaler og modige soldater skulle blive født.

Den ene kvinde Chun Jung blev dog jaloux på den anden kvinde Nam Mo. Hun forgiftede hendes vin, kastede hende i floden og dræbte hende derved. Chun Jung blev efterfølgende dømt til døden ved hoffet og hendes gruppe af mænd blev opløst i unåde.

Kong Chin Hung næste valg var at vælge smukke mandlige unge af adelig herkomst. Alderen på disse drenge var helt ned til tolv år. Disse unge mænd blev derefter klædt i det fineste tøj, og deres ansigter var smukt malet med omfattende make-up. De blev udførligt instrueret i buddhismen, poesi og sang. Man mente at de der klarede sig godt i disse aktiviteter havde ære nok til at blive kompetente krigere. Således blev et udvalg af dem anbefalet til Hwa Rang.

Disse udvalgte mænd, nu benævnt Hwa Rang, blev trænet i alle former for kampsport, og fortsatte deres studier i buddhisme, Ki videnskab og kunst. Programmet til Hwa Rang krigerne inkluderede udvikling af deres kroppe ved at klatre på ufremkommelige bjerge og svømning i vilde floder i de koldeste måneder af året. De blev uddannet i alle former for kendt nærkamp. Det primære kampsystem blev kaldt Su Bak. Hwa Rang blev desuden undervist i at bruge våben nådesløst. De blev trænet med sværd, stok, krog, spyd samt bue og pil.

Su Bak Gi

Hwa Rang menes at have opfundet fod kampkunst systemet ved navn, Su Bak Gi. Det menes denne nye dimension til kamp blev tilføjet af Hwa Rang på grund af den omfattende bjerg løbs udholdenhedstræning de praktiserede. Da deres benmuskler blev udviklet til ekstraordinære niveauer, begyndte de at inkorporere formaliserede sparke teknikker i deres samlede system for nærkamp. Derfor menes Su Bak Gi at være kilden til det avancerede sparke arsenal, de koreanske stilarter besidder.

Won Hwa - Original Flower

Interessant nok var det kvinder der var øverst i Hwa Rang hierarkiet. Ikke kun én kvinde, som nogle historikere fejlagtigt har hævdet. Men flere kvinder. Disse kvindelige ledere var kendt som, Won Hwa eller "Original Flower".

Hwa Rang blev styret af et etisk kodeks, der var fastsat af den højt respekterede buddhistiske munk, Wong Wang.

Kodeks for Hwa Rang:

- 1.. Tjen kongen med loyalitet.
- 2.. Være lydige mod dine forældre.
- 3.. Være hæderlig over for dine venner.
- 4.. Træk dig aldrig tilbage i kamp.
- 5.. Dræb retfærdigt.

En Hwa Rang trup bestod normalt af flere hundrede mænd. Gruppen blev ledet af en Hwa Rang kriger af adelig slægt og flere buddhistiske munke. Hwa Rang ledere ville efter endt uddannelse gå ud i landet og organisere mænd på landsby og klan-niveau. De ville så instruere dem i buddhistisk filosofi og lære dem kampkunst. Herfra ville disse mænd blive ført i kamp - villig til at ofre deres liv for kongeriget Silla. Disse slag var grundlaget for foreningen af Korea.

Efter foreningen af Korea, og besejringen af Tang Dynastiet, begyndte sindet hos det koreanske folk hurtigt at skifte fra konfrontationer til flere filosofiske tanker. Hwa Rang gik tilbage i slutningen af det syvende århundrede, indtil de blev næsten forsvundet. De blev kendt mere som en gruppe med speciale i healing, buddhistisk filosofi og poesi end en kriger trup.

Su Bak

Su Bak er det første dokumenterede kampkunst system der har eksisteret på den koreanske halvø. Dateringen beror dog overvejende på myter og historier. Koreanske historikere daterer ofte dens oprindelse omkring den legendariske kong Tan'gun (2.333 e.Kr.) regeringstid. Der er dog ingen historiske data der beviser denne tidsramme. Der er dog historiske optegnelser over Su Baks eksistens i det fjerde århundrede. Malerier i Kak Je Tomb, som befinder sig geografisk i det gamle Koguryo, skildrer to Su Bak udøvere i sparring. Det er svært at afkode hvilke faktiske kampteknikker Su Bak udøverne laver, da Tomb malerierne er svage.

I slutningen af de tre kongerigers periode, blev Su Bak splittet og forskellige skoler med kampsport blev grundlagt

Yu Sul

I perioden med splittelse blev et nyt system grundlagt. Det blev opkaldt, Yu Sul.

Yu Sul var en blødere kæmpende kunst, som af historikere menes at have indflydelse på starten til japanske system Ju-Jitsu.

Med grundlæggelsen af Yu Sul var der to meget forskellige tankegange for kampkunst skoler på den koreanske halvø. Der var den hårde, ligefrem angribende metode Su Bak, som besidder overvejende slående teknikker, samt den blødere, manipulerende forsvarsmetode Yu Sul.

Tae Kyon

I den periode blev stilen Su Bak kendt som Tae Kyon. Tae Kyon blev skrevet med de kinesiske tegn for "Skub skulder". Hwa Rang krigerne havde tydeligvis taget denne kampkunst form, og som tidligere nævnt, skabt deres egen tilføjelse til det, der er kendt som Su Bak Gi eller fod kampene.

Tae Kyon blev grundlagt på et tidspunkt, hvor kampkunst, på den nu forenede koreanske halvø, var på hurtig tilbagegang. Da freden kom til Den Koreanske Halvø, var der ikke længere brug for kampkunst blandt almindelige mennesker.

Kampkunst systemet Yu Sul forsvandt fra Den Koreanske Halvø næsten lige så hurtigt, som det havde udviklet sig. Ved udgangen af det syvende århundrede fandtes der ingen tegn på det længere. Tae Kyon overlevede derfor som det eneste kampsystem med et link til det gamle Hwa Rang.

Efter foreningen af de tre riger, fik Silla dynastiet (688-935 e.Kr.) kontrollen. Det var en stærkt centraliseret buddhistisk stat, hvor kunst og ikke krigsførelse blomstrede.

Silla dynastiet faldt i 935 e.Kr. Kongeriget blev væltet af en regering i oprør, som derefter blev til Koryo dynastiet (935-1392). Selvom intern krigsførelse fandt sted i Korea, blev den gennemsnitlige borger ikke berørt af det, og landets filosofiske livssyn fortsatte med at vokse.

I 1170 overtog militæret ved et kup landet, og i slutningen af det tolvte århundrede regerede Cho, en militær familie, Korea og undertrykte befolkningens buddhistiske idealer.

Mongolerne fra Kina invaderede de nordlige områder af den koreanske halvø i 1231. Cho udsendte hovedparten af sine hære til at kæmpe i disse nordlige slag. De blev snart besejret af det store antal mongolske tropper. I 1258 blev Cho regimet afsat og Koryo regeringen fik igen kontrollen under vejledning af mongolerne.

Selvom man i perioden oplevede interne stridigheder i Korea, var befolkningens tanker på filosofi og kunst, og ikke politik. Den almindelige borger følte at nærkamp var barbarisk.

Der blev set ned på kampkunst udøvere i alle regioner i Korea.

Faktisk forbød kong Chung Mok (1344-1348) praktisering af Tae Kyon helt blandt befolkningen.

Et oprør mod det mongolske styre brød ud i 1356, og bragte en ny periode af uroligheder på den koreanske halvø med sig. Efter flere års intern guerillakrig blev Koryo dynastiet forkastet, og Yi-dynastiet (1392-1909), der svor troskab til Ming-dynastiet i Kina begyndte.

Yi-dynastiet afviste buddhismen og indførte konfucianismen som den nationale religion.

Et velfungerende konfuciansk bureaukrati trådte i kraft, hvilket medførte social struktur og hurtig udvikling og uddannelse til Korea.

Yi-dynastiet med kong Sejong (1418-1450) på tronen indførte det skriftlige Hangul sprog.

Dette anses for en af de største begivenheder i koreansk historie. Hangul sproget var det første indfødte asiatiske sprog, der blev uafhængigt udviklet og skrevet med sin egen lydskrift.

Igennem Yi dynastiet, steg kulturelle interaktioner mellem Kina, Japan og Korea. Kampkunst ideologier blev også udvekslet, dog på et begrænset niveau. Forskellige Kung Fu skoler fra Kina og Karate fra Japan eksisterede begrænset i Korea i løbet af dette dynasti.

Tae Kyon blev også påvirket fra disse systemer, men fastholdt et meget aggressivt system for selvforsvar - med overvejende udnyttelse slag og sparke teknikker. Selv om det ikke blev praktiseret af den almindelige civile befolkning blev Tae Kyon standard nærkampsystem for det koreanske militær. Gennem den vej, blev det overleveret fra gamle til moderne tider.

Da Korea gik ind i det tyvende århundrede, blev de plaget af udvidede aktiviteter fra japanerne. Yi-dynastiet, som blev anset for Koreas "oplysningstid" sluttede i 1909, hvor Japan besatte landet. Således sluttede udviklingen af Tae Kyon.

Genopdagelsen af de gamle koreanske stilarter

I 1935 udforskede og afslørede Japanske arkæologer Tung-hua provinsen i Manchuriet, nord for hvad der i dag er Nordkorea, to grave. Det blev fastslået at disse grave tilhørte det tiende Kongerige i Koguryo, der havde sit hovedkvarter i nærheden. Gravene blev bygget i det fjerde århundrede e.Kr.

Inden i disse grave fandt man vægmalerier. På loftet af Muyong Chongs grav var et maleri der forestillede to mandlige figurer overfor hinanden i hvad der bedst kunne beskrives som en kæmpende kropsholdning. Vægmaleriet i Kakchu Chongs grav viste to mænd i en brydekamp.

Man opdagede også Sok Kul Ans hule. Ved indgangen var en udskåret statue af den berømte koreanske kriger, Kum Gang Yuk Sa, fra den koreanske kong Hye Gongs (742-762 e.Kr.) regeringstid. Han vogter hulen i en traditionel kampkunst positur.

Selv om disse tre skildringer giver troen på at der er en historisk tradition for kampsport på den koreanske halvø, viser de meget lidt om hvilke teknikker disse udøvere anvender på billederne.

Moo Yeh Jee Bo - Moo Yeh Do Bok Tong Gi

Det er vigtigt at forstå, før du begynder at studere grundlaget for moderne koreanske kampkunst, at stort set alle registreringer af de faktiske teknikker af de gamle koreanske kampkunstarter blev ødelagt af de japanske styrker, der besatte den koreanske halvø fra 1909 og frem. Mange moderne Mestre af de koreanske kampkunstarter hævder fejlagtigt at de kan spore oprindelsen af deres systemer tilbage til begyndelsen af koreansk civilisation. Desværre er det historisk set ikke tilfældet. Der er kun to tilbageværende dokumenter: Moo Yeh Jee Bo og Moo Yeh Do Bok Tong Gi som giver os indblik i Koreas krigshistorie.

Konflikterne mellem Japan og Korea er ikke enestående for det tyvende århundrede. De har været i gang i århundreder. Mellem 1592 og 1598 fandt et japansk invasionsforsøg i Korea sted. De japanske angribere blev imidlertid besejret. I slutningen af denne konflikt, blev et kinesisk militær dokument med titlen Ki Hyu Shin Zu, forfattet af den kinesiske militær strateg og kampkunstner Chuk, Kye Kwang opdaget.

Dokumentet var blevet taget fra en dræbt japansk general.

Dokumentet blev derefter præsenteret for den koreanske kong Sun Jo (1567-1608). Det indeholdt et detaljeret system af kinesiske våben og nærkamp metoder, designet specielt til krigsførelse. Kong Sun Jo var så imponeret af de metoder, der blev præsenteret i dette dokument, at han inviterede kinesiske generaler og kinesiske kampkunst mestre, som praktiserede dette system til at besøge sit hovedkvarter - hvilket de gjorde. Efter dette besøg, beordrede han en af sine generaler, Han Kyo, til at tage hvad han havde lært fra både dokumentet og demonstrationerne og designe et nyt system for nærkamp på slagmarken Dette system blev skrevet i seks kapitler, udarbejdet og udgivet som Moo

Yeh Jee Bo eller "The illustrations of the Martial Arts". Dette dokument blev grundlaget for den formaliserede krigsførelse blandt det koreanske militær. Indeholdt i dokumentet var teknikker til Sang Soo Do (lang sværd), Jang Chang (spyd), Dang Pa (tre-bladet spyd), Kon Bong (lang stav), og Dung Pa (forsvarsskjold) skitseret.

Koreanske Kong Yong Jo (1724 - 1776) fik dokumentet revideres i løbet af hans regeringstid. Tolv ekstra tilgange til kampene blev tilføjet. Dokumentet blev omdøbt, Moo Yeh Shin Bo eller New illustrations of the Martial Arts. Kampteknikkerne der blev tilføjet var Bon Kuk Kum (koreansk stil med lige sværd), Wae Kum (japansk stil med sværd), Jee Dook Kum (Admiral sværd), Yee Do (kort sværd), Sang Kum (tvilling sværd), Wae Kum (halvmåne sværd) Juk Jang (lang bambus spyd), Hyup Do (spyd med klinger), Kee Jang (flag spyd), Pyun Kon (lang stav med ende som en nunchaka) Kyo Jun (kampengagement og strategi), og Kwon Bop (nærkamp).

Under ledelse af den næste konge af Korea, kong Jung Jo (1776 - 1800), blev dokumentet igen redigeret i 1790 af de koreanske militære strateger, Yi, Duk Moo og Park, Je Ga og tilføjet yderligere seks kapitler til dokumentet. Det var Ma Sang (krigsførelse fra hesteryg), Ki Chang (spyd kamp fra hesteryg), Ma Sang Wol Do (sværdkamp fra hesteryg), Ma Sang Sang Kum (tvilling sværdkamp fra hesteryg), Ma Sang Pyun Kon (lang stav med kortere ende ligesom nunchaka, kamp fra hesteryg), Kyuk Koo (strategi på hesteryg). Teksten blev omdøbt, Moo Yeh Do Bok Tong Gi, The Comprehensive Illustrated Manual of Martial Arts. Dette dokument er det primære tilbageværende dokument, som moderne koreanske kampkunst mestre søger at kortlægge deres grundlæggende historie ud fra.

Moo Yeh Do Bok Tong Gi blev første gang udgivet til forbrug i verden, i sin oprindelige form for over tyve år siden af Tang Soo Do Moo Duk Kwans grundlægger Hwang Kee bogen, Tang Soo Do. Den blev oversat til engelsk i 1978.

Mange mennesker der hører om denne bog mener, at den vil indeholde svar på alle deres spørgsmål om kampkunst. Desværre er dette ikke tilfældet. De teknikker, der præsenteres i dette manuskript er yderst begrænset, og de tegninger, der skildrer de manøvrer, er ikke eksakte, da de blev skabt flere hundrede år siden.

Som en kardinalpunkt for at forstå udviklingen af koreansk historie er Moo Yeh Do Bok Tong Gi et godt dokument. Det er dog skrevet i en anden tidsalder. Som sådan er det ikke den hellige gral af kampkunst manuskripter, som nogle mennesker tror. Hvad du tager med fra bogen afhænger af din egen forståelse af kampkunst.

De koreanske dynastier:

Koguryo Dynasty	37 f.Kr. - 668 e.Kr.
Silla dynastiet	668-935
Koryo dynastiet	935-1392
Yi-dynastiet	1392-1909
Japansk besættelse af Korea	1909 - 1945
Koreansk uafhængighed	1945 -

Den koreanske uafhængighed begyndte i 1945, i slutningen af Anden Verdenskrig, hvor USA og allierede styrker afsatte den japanske regering fra sin kontrol over den koreanske halvø.

Med dette, kom en følelse hos det koreanske folk, om aldrig mere at tillade en anden regering at styre deres land igen.

Sammen med en massiv koreansk militær udvikling og oprustning grundlagdes flere nye koreanske kampkunst systemer. Disse stilarter blev udviklet, ikke kun at beskytte den almindelige borger, men også den generelle beskyttelse af Korea.

Skaberne af disse systemer indarbejdede de kampkunst stilarter, de hver i sær havde studeret i udlandet, eller mens de var ansat hos det japanske militær med teknikkerne fra Tae Kyon. Blandt disse nye koreanske kampkunst systemer var Hap Ki Do grundlagt af Choi, Yong Shul, Tang Soo Do Moo Duk Kwan, grundlagt af Kee, Hwang, og Tae Kwon Do, der overvejende blev udarbejdet af General Choi, Hong Hi.

Disse tre systemer er de fremherskende koreanske kampkunst stilarter der findes i dag. Den offensive og defensive teknik Tang Soo Do og Tae Kwon Do er meget ens, og bygger i høj grad på stande, slag og sparke teknikker fra Japansk Karate, integreret med historiske Tae Kyon. Til trods for de omfattende slag og sparke teknikker fra Tae Kyon kendetegnes Hap Ki Do der i mod ved fokus på en defensiv stil.

De faktorer, der skabte Hapkido

Yong Shul Choi

Yong Shul Choi, grundlæggeren af Hapkido, blev født i byen Yong Dong, i Choong Chung-provinsen, i nærheden af Taegue, Sydkorea i 1904. I 1909 kom Korea under japansk besættelse. Det menes, at japanske tropper tog unge Yong Shul Choi væk fra sit hjemland i en alder af syv, for at sætte ham til at arbejde i Japan. Det var en meget almindelig praksis i denne periode af historien, for de japanske besættelsesstyrker at flytte unge mandlige koreanske børn til Japan for forskellige former for arbejdskraft.

Hapkido grundlægger, Yong Shul Choi, udtalte i et interview kort før sin død i 1982, at han var blevet bortført af en slikbutik ejer, Mr. Morimoto, og bragt til Japan for at være hans søn. Da han ikke kunne lide den mand, stak han af.

Den faktiske årsagssammenhæng for hans transport til Japan kan aldrig bevises. Hvis der har været en Mr. Morimoto, må det have været trist for Shul Choi at være arbejdsmand og ikke søn.

Som skæbnen ville det, endte Choi med at komme til at arbejde for, Sokaku Takeda (1860-1943), den 32. patriark af Daito Ryu Aikijitsu. Takeda var 44 år gammel på det tidspunkt Choi, da en syv årig dreng, kom til hans tjeneste. Choi fik det japanske navn Yoshida Asao.

Fornavnet Tatjutsu der er det første navn Choi sagde han brugte i Japan var ikke et gyldigt japansk navn. Derfor er det historisk ukorrekt at tro, at han gik under dette navn, selvom det er det navn, Choi, selv fortalte folk, at han gik under, mens han var i Japan.

Takeda og Choi

Sokaku Takeda

Choi, levede nu som ansat hos Takeda i Hokkaido, og ikke blev behandlet som en adopteret søn af Takeda, som legenden har fået mange Hapkido praktiserende til at tro. Choi var i virkeligheden en medarbejder for Takeda.

Vi skal se denne sammenhæng i et historisk perspektiv at forstå forholdet mellem Takeda og Choi. På dette tidspunkt i historien, så japanerne sig selv som den "guddommelige race." Koreanerne var simpelthen tænkt som et erobret folk. Takeda blev måske glad for Choi, men på grund af hans kulturelle indoktrinering, ville han aldrig have accepteret ham som en søn.

Der var bestemt velhavende enkeltpersoner af koreansk afstamning, som boede i Japan i løbet af denne periode, og som lettere blev ligestillet i japansk kampkunst kultur. Desværre var Choi ikke i besiddelse af denne status, og blev tvunget til at leve et liv understøttet af sin arbejdsgiver.

Selv om det er umuligt at sige, hvor denne myte, at Choi blev adopteret af Takeda oprindeligt blev født, alle dem, der udbreder denne usandhed i vesten baserer deres viden på et interview med Choi i 1982. Det kan simpelthen være, at Chois udtalelser blev misfortolket eller fejloversat i dette interview, da optegnelser om at han skulle være adopteret af Takeda aldrig er blevet nævnt i nogen rapporter i Korea. Det skal understreges, at det er faktisk forkert at tro, at Choi var adoptiv søn af Takeda.

Takedas egen søn, Tokimune Takeda, erklærede, at han ikke kendte Yong Shul Choi. Dette kan forklares ved, at Takeda besad to forskellige husstande. Kun én af husstandene husede hans familie. Måske ønskede Tokimune Takeda blot at dementere Hapkidos link til Daito Ryu af kulturelle årsager. Under alle omstændigheder indeholder japanske indvandringsmyndigheders optegnelser, i

slutningen af 1930'erne og begyndelsen af 1940'erne, Choi under hans japanske navn, som en medarbejder hos Takeda.

Choi forblev ansat hos Takeda i tredive år indtil 25. april 1943, da Takeda døde. På det tidspunkt tog han afsked fra Takedas hus og kort efter vendte tilbage til Taegue, Korea.

Det skal bemærkes, at der ikke er nogen historisk optegnelser af at Choi nogensinde er blevet certificeret som en elev eller lærer i Daito Ryu. Myten om, at Choi mistede sine certifikater mens venter tilbage til Korea er en usandhed, da alle optegnelser over enhver Daito Ryu Aikijitsu elev beholdes i Japan. Choi, er hverken med sit koreanske eller japanske navn nogensinden blevet opført som en elev. Dette faktum underbygger forholdet mellem Choi og Takeda. Choi var dog i årtier under direkte påvirkning af kampkunsten. Han mestrede tydeligvis sine teknikker.

Takeda Group

Dette fotografi, taget i begyndelsen af 1900, viser Takeda Sokaku, Ohbata Shigeta, Hiratsuka Katsuharu, Yoshida Kotaro og flere andre mænd. Det hævdes undertiden også at det skildrer Yong Shul Choi, (første række, nummer to fra venstre). I første omgang skal det bemærkes, at medarbejdere, især dem af koreansk oprindelse, aldrig blev fotograferet med deres japanske overordnede. Desuden var navnet på den mand Takuzo Kawatani, og han var Hiratsuka Katsuharus kammerat.

Hapkidos grundlæggelse

Som nævnt blev Choi hos Takeda i tredive år indtil Takedas død. Fritaget for sit hverv, vendte Choi tilbage til Korea.

Suh, Bok Sub

Chois første elev var en succesfuld bryggeri leder ved navn Suh, Bok Sup. Forud for sit studie hos Choi han havde fået tildelt 1. Dan sort bælte i judo, under ledelse af den koreanske Judo instruktør, Choi, Yong Ho. I februar 1948, var 24 år gamle Suh vidne til at Choi, der dengang var i fyrrerne, kom i en kamp med flere mænd. Choi nedlagde hurtigt sine modstandere. Imponeret over hans teknik, indkaldte Suh Choi til sit kontor og spurgte til hans stil. Dette møde førte i sidste ende til at Suh ansatte Choi, der tidligere havde været en dårlig ris kage sælger og svinebonde, siden han vendte tilbage til Korea. Choi underviste Suh privat i flere år, og blev til sidst også bodyguard til Suhs far, Suh, Dong Jin.

Suh, Bok Sup blev direkte medvirkende til at Choi åbnede sin første skole for selvforsvar, som blev etableret i februar 1951. Han blev også hans første sortbælte elev. Grundet Suhs udvidede forståelse af Judo, udlånt han noget af den viden til det system, som senere blev kendt som Hapkido. Mange af de grundlæggende ærme greb, skulder greb og kast, der anvendes i Hapkido har deres oprindelse i Judo.

Den oprindelige navn for det selvforsvarssystem Choi underviste i var, Dae Dong Ryu Yu Sool. Dette er den koreanske oversættelse til Daito Ryu Ju-jitsu.

I første omgang underviste Choi sine elever i en meget ren form af Daito Ryu Aikijitsu. Mange af de senere studerende i Hapkido har forsøgt at datere oprindelsen af Hapkido til gammel koreansk kampkunst. Dette er historisk ukorrekt. Choi, selv kom aldrig med den påstand.

Som tiden skred frem, og andre koreanske kampkunst pionerer, som General Hong Hi Choi (Taekwondo) og Hwang Kee (Tang Soo Do), blev genopdaget og udvidet på den offensive baggrund af Tae Kyon, påvirkede deres opdagelser nogle af Chois højeregraduerede elever, såsom Ji, Han Jae, der langsomt begyndte at indarbejde de meget aggressive slag og spark teknikker i den overordnede forståelse af Hapkido. Choi, selv underviste dog aldrig i at sparke i Hapkido.

Hapkidos endelige udformning kom, gennem en langsom testperiode, ligesom de andre kampkunst systemer grundlagt på den nyligt uafhængige koreanske halvø. Selv navnet Hapkido gik gennem forskellige ændringer, herunder: Yu Kwon Sul, Yu Sool, Ho Shin Mu Do, og Bi Sool.

I dag er der ikke ét system af Hapkido, som det er tilfældet med f.eks. WTF Taekwondo. Som tiden er gået, har hver underviser og efterfølgende organisation integreret deres egne forståelser og selvforsvar erkendelser i denne kunst. Der er dog to forskellige typer af Hapkido. De første er de skoler, der holder sig tæt til den oprindelige lære af Yong Shul Choi. Denne stil af Hapkido vil almindeligvis kunne iagttages, når man besøger eller studerer i Hapkido dojangs ligger i nærheden af Taegue i Sydkorea. Her er fokus primært på de Daito Ryu baserede låse, drejninger og kast. Den anden stil indenfor Hapkido er instruktører, skoler og organisationer, der sporer deres dannelse til stormester Ji, Han Jae - enten direkte eller indirekte. I disse skoler vil man iagttage en overflod af slag, spark og våben teknikker, sammen med låse og kast der ofte er forbundet med Hapkido. Denne stil af Hapkido vil almindeligvis observeres ved dojangs baseret i Seoul, Sydkorea, og i det meste af den vestlige verden.

Den fortsatte udvikling af Hapkido er en god ting. Det har tilladt kunsten at ændre og omfavne behovene hos de enkelte studerende på deres egen unikke måde.

Ji, Han Jae og udviklingen af Hapkido

Ji Han Jae

Grandmaster Ji, Han Jae blev født i Andong, Korea i 1936. Han var elev af Yong Shul Choi mellem ca. 1949 og 1956. Han åbnede sin første skole, der blev kendt som en Mu Kwan, i 1956 i Andong, Sydkorea. Senere samme år, flyttede han sin skole til Seoul og kort der efter omdøbt den til, Sung Moo Kwan. Dengang havde han 3. dan sort bælte i Yu Kwan Sul, som Hapkido var kendt som på det tidspunkt.

Grandmaster Ji siges derudover at have studeret gamle koreanske kampkunstarter og meditation fra en taoistisk munk henvist til kun som, taoistiske Lee. Ji hævdede at han kombinerede de teknikker til sine to lærere og opfandt udtrykket Hapkido i 1959. Oprindelige elever af Choi Dojunim siger dog at udtrykket Hapkido første gang blev brugt af Choi før Grandmaster Ji besluttede at bruge navnet. Således blev problemet med hvem der først brugte navnet aldrig rigtig løst. Men det er af ringe historisk betydning.

Det skal bemærkes, at på grund af det faktum, at Grandmaster Ji flyttede til Seoul, var han placeret centralt i forhold til udviklingen af koreanske kampkunstarter. Som sådan var han udsat for de avancerede sparke teknikker, som blev integreret i disse moderne systemer af selvforsvar. Således var han den person, der integrerede de avancerede metoder for offensive og defensive spark i Hapkido. Desuden var han den første instruktør til at tilføje våben til kunsten såsom kort og mellemlang stok, der er kendt som henholdsvis Don Bong og Jung Bong og Hapkido stok.

På grund af hans skoles strategiske beliggenhed og hans åbne personlighed, blev han en meget indflydelsesrig figur i udviklingen af Hapkido. Han var instruktør på mange Hapkido praktiserende, der senere blev meget berømte mestre i kunsten og spredte Hapkido over hele verden.

Blandt disse studerende kan nævnes: Grandmaster Kwon, Tae Mon (en af hans første elever og en mand, der hjalp med at introducere Hapkido i USA), Grandmaster Myung, Jae Nam, stormester Choi, Sea Oh, og Grandmaster Han, Bong Soo - bare for at nævne bare et par stykker. Som sådan har Ji gjort mere for at udvide det oprindelige system af Hapkido og fremme kunsten i hele verden end nogen anden person. Der er flere direkte og indirekte elever af Ji, Han Jaes stil af Hapkido end nogen anden Hapkido instruktør i historien.

Flere af hans oprindelige studerende ønsker ikke længere at være forbundet med ham, på grund af forskellige personlige ideologier. Således referer mange koreanske instruktører ikke længere til ham som kilden til deres viden. I stedet hævder de, at de studerede direkte fra Yong Shul Choi - selvom dette faktisk ikke er tilfældet.

I 1961 fik stormester Ji selskab i Seoul af Kim Yong Jin, der åbnede Oh Ji Kwan skole Hapkido. Snart efter, af Kim, Moo Hong som etablerede Sin Moo Kwan Hapkido.

I 1967 begyndte Grandmaster Ji at anvende en ørn som logo for Hapkido. Senere samme år blev den første lærebog om Hapkido skrevet af Hapkido Mestrene: Nyung, Kwan Shik og Kim Jong Tek.

I 1968 åbnede en anden elev af Ji, Myung, Kwan Shik en ny Hapkido Kwan i Seoul. Den blev kaldt Young Moo Kwan.

I 1969 besøgte Grandmaster Ji første gang USA og blev introduceret til Bruce Lee af Grandmaster Jhoon Rhee. Han optrådte senere i Bruce Lees film, "Game of Death".

I 1984 flyttede Grandmaster Ji officielt til USA og dannede, Sin Moo Hapkido. "Sin," med henvisning til "Higher Minds" og "Moo", til "Warrior Ways".

Historisk set skal det forstås at Grandmaster Ji, Han Jae var en af de mest indflydelsesrige og medvirkende fortalere for kunsten Hapkido - uanset hvem der opfandt navnet. Selvom han udviklede stærkt på stilarten, som mange mestre gjorde, han var ikke desto mindre direkte elev af Choi Dojunim. Således har han dog ikke opfundet stilarten.

Grundlaget for Hapkido skal i sidste ende tilskrives Choi, Yong Shul.

Hapkido's styrende organer

I begyndelsen af 1960'erne var de forskellige sydkoreansk baserede Hapkido skoler allerede splittet fra den oprindelige lære hos Yong Shul Choi. I deres søgen efter en officiel administration ansøgte højtgraduerede den sydkoreanske regering om en formaliseret organisation. Den 2. september 1963, bevilligede det koreanske undervisningsministerium dem rettighederne til Korea Kido Association. Dette gav denne organisation ret til at overvåge og regulere standarder for undervisningen, samt krav til Hapkido og tredive yderligere koreanske stilarter, der ikke var samlet under Taekwondo. Den første formand for Korea Kido Association (Ki Do Hae) var Choi, Yong Shul. Den første præsident var Lee, Kyu Jin, der beholdt hvervet i to valgperioder. Ji, Han Jae og andre koreanske Hapkido mestre var derudover i bestyrelsen. I 1967 blev Kim, Du Young valgt til ny præsident. Han beholdt dette hverv i flere perioder. Den 26. januar 1978, ved det ottende Ki Do Hae valg, blev en

ny præsident, Choi, Byung Rin valgt. Og Choi, Byung Gu blev valgt til ny formand. På det niende Ki Do Hae valg, der blev afholdt den 5. april 1981 blev Pyo, Si Chan valgt som organisationens nye præsident.

Seo, In Sun

På det tiende Ki Do Hae valg d. 1. juni 1983 blev Suh, In Hyuk udnævnt som formand. 10th Dan Kuk Sool Won, stormester, Seo, In Sun blev valgt som præsident. Grandmaster Seo var den første ikkepolitiker og faktisk den første kampkunstmester der blev udnævnt. Han holdt denne position indtil 2002. Han er ved udgangen af 2014 stadig præsident for World Ki Do Federation og i 2003 grundlagde han Han Min Jok Hapkido Association i Seoul, Sydkorea.

Udviklingen af Korea Hapkido Association

Som tiden skred frem, splittelsen i Hapkido fortsatte. Dette skyldtes forskellige opfattelser af tingene. I 1965 forlod Ji, Han Jae Korea Kido Association. Han grundlagde og blev præsident for Daehan Hapkido Hae, Korea Hapkido Association. Denne organisation blev grundlagt med velsignelse fra den daværende sydkoreanske præsident Park Chung Hee.

Grunden til at Præsident Park var så venligstillet over for den nye organisation var på grund af at Park, Jong Kyu, en elev af Ji, Han Jae og leder af præsidentens forsvarsenhed, var en afgørende faktor i dannelsen af den nye organisation. I 1973 trådte Ji, Han Jae ud af organisationen, med håb om at tage mange af dets medlemmer med sig og bringe dem videre til en ny organisation, han var medvirkende til at skabe: The Republic of Korea Hapkido Association.

Hvad der nu er kendt som Korea Hapkido Association har været igennem flere reorganiseringer. Dens præsidenter har foruden Ji, Han Jae været Kim, Woo Choong, Kim, Gye Ho, Park, Dow Soon og Hwang, Duk Kyu.

Myung, Jae Nam

Myung, Jae Nam

En anden vigtig figur i udviklingen af Hapkido er Myung, Jae Nam.

Myung blev født den 31. december 1938. Han begyndte sin Hapkido træning i 1958 under ledelse af Ji, Han Jae på Ji Joong Boo Si Jang studiet i Seoul. Han har trænet under en række andre indflydelsesrige Hapkido Mestre, herunder: Han, Bong Soo og Choi, Sea Ho.

Myung var en af de oprindelige mestre i bestyrelsen for Korea Hapkido Association og modtog 8. dan af Ji, Han Jae i 1972.

Foruden dette er det interessant at bemærke, at Myung, Jae Nam i 1968 var den eneste mester i Hapkido der hilste den japanske Aikido instruktør, Hirata Sensei, som var tur Korea hjertelig velkommen. Den mindre varme modtagelse for en besøgende japanske Sensei blandt andre, var selvfølgelig på grund af den resterende koreanske afsky for alt japansk grundet den japanske besættelse som jo først sluttede i 1945. I de næste mange år, udvekslede Myung teknikker med japaneren. Myung dannede til en alliance med japansk Aikikai.

I 1969 da Grandmaster Myung dannede sin egen organisation og kaldte den Han Kuk Hapkisool Hae, var navnet på Aikido grundlægger, Uyeshiba Morihei på de certifikater han udstedte sammen med hans eget navn.

Fra dette tidspunkt og frem til hans død i 1999 var Myung, Jae Nam den koreanske repræsentant for Aikikai. I hans version af Hapkido er der mange Aikido baserede teknikker.

Fra 1969 og frem fortsatte hans organisation med at udvikle sig. I 1972 flyttede han sit hovedkvarter fra Inchon til Bukchang-Dong, Chung-Ku, i Seoul og omdøbte organisationen Han Kuk Hapki Hae, Korea Hapki Association. I 1974 skiftede han navnet til Kuk Jae Yong Meng Hapki Hae. Denne organisation er mere almindeligt kendt som International Hapkido Federation.

The Korea Hapkido Federation

The Korea Hapkido Federation kan spores tilbage til Grandmaster Ji, Han Jae. I 1973 bragte han to andre højtgraderede Hapkido mestre: Kim, Moo Wong og Myung, Jae Nam sammen - begge af disse mænd var oprindeligt hans elever.

De opløste hver i sær deres Hapkido organisationer og den nydannede organisation blev navngivet, Daehan Hapkido Hyub Hae, The Republic of Korea Hapkido Federation.

Grandmaster Ji var den første af de stiftende mestre til at forlade denne organisation. Grandmaster Myung forlod derefter også organisationen. Efter sin exit krævede Grandmaster Ji det organisatoriske navn tilbage, han havde brugt forud for dette og kaldte derfor sin reformerede

organisation, Korea Hapkido Association. Dette navn blev dog også taget af de resterende medlemmer af The Republic of Korea Hapkido Federation.

Park, Sung Chul blev valgt til formand for Korea Hapkido Association. Gennem en lang ofte debatteret udviklingsproces, blev en ny organisation i 1988 grundlagt på grundlaget af disse tidligere grupper. Det blev kendt på engelsk som The Korea Hapkido Federation.

Oh, Se lim

Oh, Se Lim blev valgt som præsident. Han forblev formand indtil han blev pensioneret fra dette hverv d. 1. september 2008. Han blev erstattet af Kim Jong-Yun.

I dag er The Korea Hapkido Federation den største styrende organisation for Hapkido i verden - bestående overvejende af sydkoreansk fødte udøvere og undervisere, eller personer der direkte har trænet i Sydkorea.

Som historisk bemærkning kan nævnes at da Korean Hapkido Association skiftede navn til The Korea Hapkido Federation, forblev Park, Sung Chul præsident for en kort periode. Af denne årsag er der et par Hapkido praktiserende der har modtaget sort bælte i løbet af denne kortere periode, der har deres Korea Hapkido Federation dan certifikater underskrevet af præsident Park.

En anden vigtig ting at bemærke er, at der er en anden organisation baseret i Seoul, Sydkorea, som også hedder Korea Hapkido Association. Dens præsident er Hwang, Duk Kyu. Organisation bruger et andet logo, nemlig ørnen. Denne organisation kan også spore sit fundament til stormester Ji, Han Jae.

Før 1990 blev The Korean Hapkido Federation, og alle andre sydkoreansk baserede ikke-Taekwondo kampkunst organisationer, pålagt at være en del af South Korea Amature Athletic Association, som var en non-profit organisation, og desuden pålagt at registrere deres sort bælte hos Korea Kido Association (Ki Do Hae), hvis de ønskede at deres elever og instruktører skulle besidde koreansk certificering.

I 1990 ændredes statslige og organisatoriske love i Sydkorea og de forskellige kampkunst organisationer fik lov til at blive økonomisk baserede enheder. På grund af dette brød The Korean Hapkido Federation og andre etablerede koreanske kampkunst organisationer ud af Ki Do Hae og fik lov til at foretage gradueringer uden Ki Do Haes godkendelse.

I løbet af den periode med forandringer i Sydkorea udvidede Korea Ki Do Hae i 1990 og indførte en ny gren af organisationen kendt som The World Ki Do Association. Denne gren af Ki Do Hae blev dannet for at ikke-koreanske kampkunstnere kunne få deres grad anerkendt i Sydkorea.

Hapkido i USA

Sea Oh Choi

Hapkido blev formelt indført i USA i 1964 af den daværende 28 år gamle Sea Oh Choi. Han havde dengang 5. dan sort bælte. Selvom han ikke var den første Hapkido sort bælte der emigrerede til Amerika, var han den første instruktør der åbnede en Hapkido skole i USA. Navnet på skolen var Hapki-Jujitsu School of Self Defense. Den var beliggende på 821 Temple Street i Los Angeles, Californien. Han flyttede senere sin skole til 721 S. Western Ave. Master Choi blev pensioneret fra Hapkido undervisningen i midten af 1970'erne med rang af 6. dan, for at koncentrere sig om sin karriere inden for arkitektur og indretning.

De faktorer, der skabte Taekwondo

Taekwondo, Fod, Spark, Næve systemet, er et avanceret kampkunst system kendt for sine aggressive lineære angreb og dens raffinerede kunstfærdige sparke teknikker. Taekwondo er det mest praktiserede kampkunst system i verden og blev indført som en olympisk disciplin i 1984.

Hvad der er kendt som Taekwondo i dag, har været igennem en lang proces med udvikling siden sin fremkomst i slutningen af Anden Verdenskrig. I efterkrigstidens Korea, hvor en brutal japansk besættelse var ophævet, gik Korea gennem en periode med kulturel genoplivning.

Under denne proces, fik kampkunst, som var blevet gjort forbudt af besættelsesstyrkerne, ny popularitet. Den koreanske nation, som svor aldrig at blive overmandet af besættelsesstyrker igen, tog udbredelsen af kampkunst til sig. Derfra blev den moderne koreanske kampkunst født.

Chung Do Kwan

Lee, Won Kuk

Chung Do Kwan var den første kwan eller skole af de moderne koreanske kampkunst stilarter, der blev grundlagt på den nyligt befriede koreanske halvø. Navnet Chung Do Kwan betyder, "The School of the Blue Waves". Dette repræsenterer en ungdommelig ånd og vitalitet. Systemet blev grundlagt af Lee, Won Kuk, og skolen var beliggende i Seoul.

Lee begynde sin karriere i kampkunst, da han rejste til Japan i 1926, i en alder af nitten. Han gik på Chuo Universitetet. I løbet af sin tid på universitetet fik han kendskab til Shotokan Karate og siges at have studeret direkte under grundlæggeren af systemet, Funakoshi Sensei.

Lee vendte tilbage til Korea og begyndte at undervise kampkunst i september 1944. Hans kwan var beliggende på Yong Shin Skolen i Suh Dae Moon Gu delen af Seoul.

I løbet af den japanske besættelse var det næsten umuligt for en koreansk statsborger at åbne en skole for kampkunst i deres hjemland. Grundet Lees tætte forhold til den japanske generalguvernør i Sydkorea, fik Lee lov til at åbne sin Karateskole. Dette førte til udbredte rygter og dyb mistillid til Lee, at han var japansk sympatisør. I forbindelse med den koreanske uafhængighed i 1945 stod Lee for retten for hans japanske tilhørsforhold - hvilket fik ham til midlertidigt at lukke dørene til hans skole. Han blev ikke dømt, og i forbindelse med sin frifindelse blev han meget proaktiv i sin holdning om koreansk uafhængighed og dannede en tæt alliance med det koreanske rigspoliti. Faktisk så tæt, at da Chung Do Kwan genåbnede på Gyun Ji Dong, Si Chun Gyo Dang i Jong Ro Gu delen af Seoul, i april 1946, blev det omtalt som dojangen for det koreanske rigspoliti.

I 1951 bad Lee, Won Kuk pga. alder Son, Duk Sung om at tage over som Grandmaster af skolen, hvilket han gjorde.

Mange af de koreanske skoler for kampkunst blev lukket under Koreakrigen (1950-1953). Chung Do Kwan var ingen undtagelse. Den genåbnede sine døre for anden gang i 1953. På dette tidspunkt besøgte grundlæggeren, Lee Won Kuk dog sjældent skolen. Son, Duk Sung og instruktører som han enten uddannede eller respekterede blev primære instruktører hos Chung Do Kwan.

Der er en interessant kendsgerning omkring Chung Do Kwan.

Son, Duk Sung var instruktøren der gav General Choi, Hong Hi hans 4. Dan certifikat. Son pointerede at det var en æresgrad. Han trak senere dette certifikat tilbage, og tilbagekaldte Choi's æresgrad som Kwajang (Grandmaster), da General Choi sendte ham et 6. dan certifikat, som han insisterede på, at Son skulle underskrive. Son bortviste også Nam, Tae Hej fra Chung Do Kwan i samme periode. Choi og Nam blev grundlæggerne af Oh Do Kwan, som vi vil vende tilbage til senere.

Som tiden gik åbnede flere Kwans der grundlæggende stammede fra Chung Do Kwan i Korea.

Det indbefatter:

- 1) Kuk Mu Kwan, grundlagt af Kang, Suh Chong
- 2) Jung Do Kwan, grundlagt af Lee, Yong Woo
- 3) Chung Ryong Kwan, grundlagt af Ko, Jae Chun
- 4) Oh Do Kwan, grundlagt af Choi, Hong Hi og Nam, Tae Hi

Chosun Yun Moo Kwan - Ji Do Kwan

Yun Moo Kwan er en af de fem oprindelige skoler for kampkunst, der er etableret på den nyligt befriede koreanske halvø ved afslutningen af Anden Verdenskrig. Grundlæggeren af dette system var, Chun Sang Sup.

Udviklingen af Yun Moon Kwan begyndte i 1931, da Lee, Kyung Suk, en koreaner, som underviste i japansk Judo, etablerede Chosun Yun Moo Kwan skole i Seoul. Lee, Kyung Suk bad efter efter Anden Verdenskrig Chun Sang Sup om at oprette et kursus i Kwon Bop på hans skole. Kwon Bop er det koreanske navn for japansk Karate. Det blev navngivet, Chosun Yun Moo Kwan Kwon Bup Bu.

Chun Sang Sup begyndte sin kampkunst træning i Judo, mens han gik i gymnasiet. Han flyttede til Japan for at gå på Dong Yang Chuck Sik College. Det var i denne periode, at han var fik kendskab til Shotokan Karate og menes at have opnået sort bælte.

Ved sin tilbagekomst til Korea, underviste Chun Sang Sup hemmeligt i Shotokan Karate til private studerende - begyndende i ca. 1940. Dette er årsagen til at ejeren af Chosun Yun Moo Kwan kendte til Chun. Da det var forbudt at praktisere under den japanske besættelse, blev hans undervisning ikke registreret indtil han formelt etablerede sin undervisning i slutningen af Anden Verdenskrig.

Chun, Sang Sup hyrerede hjælp fra Yoon, Byung In til at undervise på Chosun Yun Moo Kwan. Yoon var en 4. dan i det Okinawa baserede system Shudokan Karate - som blev grundlagt af Sensei Toyama, Kanken.

Yoon, Byung In underviste på Chosun Yun Moo Kwan i omkring et år, før han brød ud og dannede sin egen organisation, Chang Moo Kwan. Chun, Sang Sup overtog undervisningen på fuld tid på Chosun Yun Moo Kwan. Hans undervisning fortsatte indtil skæbnen ville at han blev kidnappet og fængslet af den nordkoreanske militær under Korea-krigen pga. en tvist. Han blev aldrig hørt fra igen, og man mente til sidst at han var død.

På dette tidspunkt overgik Chosun Yun Moo Kwan Kwon Bup Bu undervisningen til Yoon, Kwe Byung. Han omdøbte skolen, Ji Do Kwan, "Visdom Way School."

Yoon, Kwe Byung var imod at forene de forskellige koreanske skoler for kampkunst under Taekwondo banneret. Ligesom Kee, Hwang, grundlæggeren af Tang Soo Do Moo Duk Kwan, ønskede han at Ji Do Kwan skulle forblive fri fra organisatorisk kontrol. Dette var han ikke enig med de de øvrige medlemmer af Ji Do Kwan om, og Lee, Chong Woo blev valgt til ny præsident for Ji Do Kwan.

Lee, Chong Woo gjorde Ji Do Kwan til en af de førende skoler for kampkunst i det moderne Korea. Dens praktiserende blev noteret for gentagende sejre i sydkoreanske kampkonkurrencer. Derudover havde Lee flere centrale positioner i Korea Taekwondo Association og World Taekwondo Federation gennem årene.

Ji Do Kwan hylder Shotokan (Song Do Kwan på koreansk) og Judos indflydelse i sit logo. Det består af to cirkler. Hvis den øverste cirkel bliver fjernet, forestiller det den centrale cirkel i Shotokans logo. I den ydre ring ses mønstret i Kodokan Judos logo.

Præsidenter for Ji Do Kwan:

Grundlægger Chun Sang Sup

2. præsident Yoon, Kwye Byung

3. og 5. præsident Lee Chong Woo

4. præsident Bae, Young Ki

6. og nuværende præsident Lee, Sueng Wan

Moo Duk Kwan

Der er to forskellige skoler i Moo Duk Kwan der udviklede sig fra en enkelt kilde i det moderne Korea. Den første er mest kendt som Tang Soo Do. Den anden er Moo Duk Kwan grenen af Taekwondo. For at forstå, hvordan disse to separate enheder blev dannet må vi først se på grundlæggelsen af dette selvforsvarssystem.

Kee, Hwang

Tang Soo Do Moo Duk Kwan blev grundlagt af Kee, Hwang. Kee (Hwang Ki Chang) var udenlandsk koreaner i det meste af den japanske besættelse. Han beskrev at han oprindeligt studerede de koreanske stilarter Soo Bak Do og Tae Kyon i sit hjemland, inden han forlod Korea i 1936 for at emigrere til Kina og arbejde for Syd Manchuriets jernbane.

I tidlige interviews med Kee, Hwang, fortæller han at han studerede mange systemer af kinesisk kampkunst, mens han boede der. Han beskriver nærmere at "På det tidspunkt, i Kina offentliggjorde man ikke teknikkerne, som man gør i dag. De fleste instruktører introducerede kun teknikker til få mennesker. Kun folk, der ikke ville misbruge den viden de fik, fik lov til at studere."

Senere har det været beskrevet at han også studerede et system af Karate mens han var i denne region. Dette er dog aldrig blevet dokumenteret. Det har ført til en enorm debat om, hvor han fik sin avancerede viden om kampkunst fra. Ikke desto mindre er han en af de mest indflydelsesrige personer der har ledt den moderne koreanske kampkunst mod verdensomspændende accept.

Kee, Hwang grundlagde formelt sit system af selvforsvar på sin fødselsdag, den 9. november 1945. Lige før den koreanske uafhængighed i 1946, og systemet som senere skulle blive kendt som Tang Soo Do begynde at blive undervist på Yong San jernbanestationen i Seoul. Det blev kaldt, Tang Soo Do Bu. Organisationen kom til at hedde Kyo Tong Bu Woo Hae.

Den koreanske udtryk Tang Soo, oversættes bogstaveligt som "Kniv Hånd". Det japanske skrifttegn som anvendes til at skildre dette udtryk er det samme som anvendes i Karate.

Da den første skole af Tang Soo Do Moo Duk Kwan var på en jernbanestation, var mange af Hwang Kees første elever ansatte ved jernbanen.

Skolen blomstrede i mange år, men på grund af Koreakrigen blev skolen lukket den 25. juni 1950. Dadet genåbnede havde Kee ændrede navnet til Moo Duk Kwan.

I 1953, begyndte Tang Soo Do Moo Duk Kwan at udvikle sig. Det ændrede sit officielle navn til The Korea Soo Bahk Do Association. I 1955 havde organisationen ti dojanger med sit centrale hovedkvarter nær Seoul Station i Jong Gu delen af Dong Ja Dong. I samme år var The Korea Su Bahk Do Association vært ved det første Sino/Korean (kinesisk-koreansk) kampkunst mesterskab.

I 1965 blev de forskellige Kwans af den moderne koreanske kampsport flettet ind under banneret af Taekwondo. Kee, Hwang modsatte sig dette, da han ønskede at bevare kontrollen over sin organisation. På grund af det brød to af Kees højgraduerede studerende Im, Young Tek og Hong, Chong Soo med deres lærer og dannede deres egen gren af Taekwondo Moo Duk Kwan, og blev en del af Korea Taekwondo Association. Dermed var der to forskellige selvforsvarssystemer med titlen Moo Duk Kwan.

Den første præsident i Taekwondo Moo Duk Kwan var Lee, Kang Ik, som blev valgt den 20. november 1965.

Hong, Chong Soo

Hong, Chong Soo blev valgt som den tredje præsident Taekwondo Moo Duk Kwan den 27. juli 1971. I februar 1974 blev han udnævnt til Vice Præsident for Kukkiwon.

Mange højrgraduerede instruktører af Tang Soo Do Moo Duk Kwan fulgte efter og brød fra Kee, Hwang og blev en del af Taekwondo grenen af Moo Duk Kwan.

Selvom de to Moo Duk Kwans er forholdsvis ens i stil og struktur, og de fleste koreanske Moo Duk Kwan mestre trækker deres linje fra Kee, Hwang, besidder de to Moo Duk Kwans forskellige former og en noget forskellig fokus på selvforsvar. Taekwondo grenen af Moo Duk Kwan besidder dog betydeligt flere medlemmer, nemlig cirka fem hundrede tusinde.

Moo Duk Hae

I slutningen af 1970'erne omdøbte Taekwondo Moo Duk Kwan sig til Moo Duk Hae, i sin løbende indsats for at samles under banneret af World Taekwondo Federation. Dette blev gjort i et forsøg på at gøre organisationen mere til et broderskab og mindre af et kampkunst ledelsesorgan.

Selvom dette navn blev formelt vedtaget af selskabets bestyrelse, kender kun få praktiserende uden for Sydkorea til dette, da de fleste instruktører, der har en grundlæggende trokab til Moo Duk Kwan stadig bruger dette mere almindeligt kendte navn.

The Midnight Blue Belt

En interessant note er, at Tang Soo Do ikke bruger det traditionelle sorte bælte som er fælles med de andre koreanske stilarter. Sort er den farve, hvor alle andre farver fusionerer. Alle farver, som er blandet med sort, bliver også sort. Af den grund mente Kee, Hwang at en person, der bærer et sort bælte mener, at de er en mester. Kampkunst er imidlertid en kontinuerlig læreproces. Således kan ingen nogensinde virkelig mestre kampkunst. Derfor bærer Tang Soo Do udøvere et mørkeblåt bælte.

Chang Moo Kwan

Yong Byung In

Chang Moo Kwan blev grundlagt hos YMCA (Young Men's Christian Association) i Jong Ro delen af Seoul i 1946 af Yoon, Byung In. Under den japanske besættelse siges det at Yoon studerede et kinesisk system for selvforsvar i Korea kendt som Joo An Pa - mere almindeligt kendt som Chuan Fa. Han flyttede til Japan for at gå på Nihon Universitetet. Mens han var der studerede han Karate under ledelse af Kanken Toyama, grundlægger af Shudokan Karate. Det hævdes, at han opnåede 4. dan sort bælte i dette system af Karate. Det er også angivet i nogle dokumenter, at han var kaptajn på Karate holdet på Nihon Universitetet - selv om der ikke er nogen dokumenterede data til at bevise denne påstand.

Efter den koreanske uafhængighed vendte Yoon tilbage til sit hjemland og i 1946 åbnede han YMCA Kwon Bup Bu eller Chang Moo Kwan. Til at starte med havde han mere end fem hundrede studerende. Men hans undervisningsmetode var så streng, at rygterne siger at der var mindre end to hundrede elever tilbage efter kun et par måneder.

Yoon, Byung In forsvandt i kamp under Koreakrigen.

Efter krigen genåbnede to af Yoons højere graduerede studerende: Lee, Nam Suk og Kim Soon Bae skolen hos YMCA.

Lee, Nam Suk

I 1946 blev Lee, Nam Suk kaldt den første officielle instruktør i Chang Moo Kwan af dens grundlægger Yoon, Byung In. I 1953 blev han den anden præsident for organisationen. Fra 1961 frem, havde han flere centrale positioner i Korea Taekwondo Association, herunder vicepræsident.

Lee, Nam Suk blev født i Yeo Joo, Korea, i 1925, da han var fem år gammel flyttede hans familie til Seoul, hvor han blev uddannet og fik en grad i Electrical Engineering. Han døde i det sydlige Californien i slutningen af år 2000.

Kang Duk Won

Da den anden reform af Chang Moo Kwan skete i 1953, begyndte Lee, Nam Suk og Kim, Soon Bae at have konflikter med to andre højtstående studerende på skolen: Hong, Jung Pyo og Park, Chul Hee. De to mænd forlod skolen og dannede Kang Duk Won, "House of Teaching Generosity," i det nærliggende Shin Sul Dong distrikt i Seoul i 1956.

Song Moo Kwan

Ro, Byung Jick

Song Moo Kwan blev grundlagt i Kae Sung City, i Kyung Ki provinsen i Korea af Ro, Byung Jick den 11. marts 1944. Som det var tilfældet med Chung Do Kwan, blev skolen reelt etableret inden udgangen af den japanske besættelse. De oprindelige klasser på skolen blev undervist på Kwan Duk Jung, skolen for bueskydning.

På grund af politiske forhold, blev skolen tvunget til at lukke dørene et par måneder senere. Først d. 2. maj 1946 kunne Ro, Byung Jick genåbne sin skole i Dong Hung Dong, Kae Sung City.

Den 25. juni 1950 måtte Song Moo Kwan, som betyder, "The Ever Ungdommelig House Of Martial Arts Training," igen lukke dørene - ligesom de fleste andre kwans, på grund af den koreanske krigs udbrud. Den 20. september 1953 blev skolen genetableret i Ah Hyung Dong, Mapo Gu, Seoul.

Ro, Byung Jick begyndte i 1936 at studere Shotokan Karate sammen Chung Do Kwan grundlægger, Lee, Won Kuk, hos Shotokans grundlægger, Funakoshi i Japan.

Oh Do Kwan

Oh Do Kwan blev grundlagt af General Choi, Hong Hi og Nam, Tae Hi.

Begge mænd var højr rangerede militære officerer i det nydannede koreanske befrielseshær.

Deres klasser blev oprindeligt undervist på den koreanske 3. Army Base, Yong Dae Ri.

Choi Hong Hi

Choi, Hong Hi blev født ind i en fremtrædende koreansk familie. Han flyttede til Japan i sin ungdom for at fremme sin uddannelse. Mens han var der begyndte han at studere Shotokan Karate og fik tildelt sort bælte. På tidspunktet hvor Anden Verdenskrig brød ud, blev han tvunget til tjeneste for det japanske militær. Efter Anden Verdenskrig og nederlaget til de japanske besættelsesstyrker, blev han en central figur i det nydannede koreanske militær.

Nam, Tae Hi blev elev hos Chung Do Kwan umiddelbart efter den koreanske uafhængighed. Han blev hurtigt en mester i kunsten og begynde undervisningen på Korean Army Military Signal Skole den 1. januar 1947. I samme periode mødte Nam Choi, der var medlem af den 29. infanteridivision, der var placeret i Cheju Do. Det blev grundlaget for Oh Do Kwan.

Som årene skred frem, og i ikke uvæsentlig grad pga. General Choi's ledende position i det koreanske militær, blev Oh Do Kwan det centrale fokus for kampkunst undervisning til den koreanske hær. Sort bælte kunne kun accepteres og overføres fra elever af Chung Do Kwan. De udøvere der havde sort bælte fra andre kwans måtte omskoles og testes igen for at komme i betragtning til officiel sort bælte status. Denne formulering fra General Choi's hånd satte spørgsmålstegn hos mange udøvere af moderne koreansk kampkunst. Det var ikke desto mindre den drivkraft der bragte de koreanske kampkunst arter sammen under Taekwondo banneret.

De andre Kwans

Det er vigtigt at bemærke, at selv om de tidligere beskrevne kwans opstod i slutningen af den japanske besættelse og forblev etablerede skoler i den moderne koreanske kampkunst der var

mindst atten andre kwans der blev grundlagt lige efter afslutningen af Anden Verdenskrig, men som ikke overlevede. I nogle tilfælde fusionerede grundlæggeren sin skole med en af de andre kwans. I de fleste tilfælde var skolen og dens grundlægger ikke gode nok, og forsvandt fra koreansk historie.

Taekwondo

Sammensmeltningen af de koreanske kwans under et banner startede i begyndelsen af 1950'erne, hvor lederne af de forskellige skoler først begyndte at mødes i forsøget på at danne et centralt ledelsesorgan. På grund af at Koreakrigen brød ud, blev disse indledende forsøg dog ikke en succes.

I perioden med krig, dannede flere kwan ledere, der boede i den koreanske krigstids hovedstad Pusan en alliance og lovede hinanden at oprette et styrende organ.

Disse kwan ledere var:

Lee, Nam Suk

Ro, Byung Jick

Kim, In Hwa

Jo, Young Joo

Yoon, Kwe Byung,

Son, Duk Sung

Lee, Chong Woo

Hyun, Jong Myun.

Efter Koreakrigen, gik kwan lederne sammen og dannede en organisationen Korea Kong (Tang) Soo Do Association. Udtrykket Kong Soo Do blev vedtaget på grund af at dette udtryk var almindelig brugt til at beskrive Kwon Bop (Karate) i det koreanske sprog.

Da koreansk politik almindeligvis var dybt indlejret i alle aspekter af koreansk kultur, blev den første præsident for organisationen Jo, Young Joo, som var leder af sammenslutningen af koreanske indbyggere i Japan. Han blev snart fulgt op af en ny præsident, nemlig republikken Koreas finansminister Lee, Joong Jae. Ro, Byung Jick blev valgt som direktør og Lee Chong Woo som generalsekretær.

Fokus for denne organisation var at fastsætte et standardiseret system til graduering. Da hver kwan leder havde deres eget system for undervisning og graduering, viste det sig at være problematisk. Ikke desto mindre blev de to første gradueringer foretaget i Chung Do Kwans centrale dojang, som faktisk var placeret i Si Chun Kirken, da den ikke blev anvendt til kirkelige handlinger. De næste to gradueringer blev foretaget i Chae Shin Bu Dojangen.

På dette tidspunkt var 4. dan den højeste grad der blev tildelt af Korea Kong Soo Do Association. Denne rang blev givet til de tidligere kwan grundlæggere og de højtrangerede undervisere i systemerne.

Som beskrevet tidligere i afsnittet for kwans historie, var der næsten øjeblikkeligt uenighed blandt nogle af grundlæggerne af de originale koreanske kwans. De var utilfredse med gradueringsstandarderne inden for den nye organisation. To af de utilfredse ledere var Kee, Hwang (Moo Duk Kwan) og Son, Duk Sung (Chung Do Kwan). Kee, Hwang var den første til at forlade organisationen. Han forlod den en måned efter organisationen blev formaliseret. Hans afgang var

væsentlig grad fordi han ikke fik en position på det centrale graderingsudvalg, som satte standarderne for organisationen. Cirka en måned senere fjernede Son, Duk Sung sin skole, Chung Do Kwan, fra organisationen af samme grund.

Det var mindre end et år før organisationen begyndte at opleve alvorlige problemer. Kee, Hwang fortsatte med at skubbe på for at få Korea Amateur Sports Association til at give Korea Tang Soo Do Association officiel status. Dette forsøg mislykkedes til sidst, og til trods for at Ro, Byung Jick som var en central person i Korea Kong Soo Do Association forsøgte at forhindre det, var andre kwans der ikke var blevet godkendt inden for denne gruppe, såsom: Han Moo Kwan, Jung Do Kwan, og især Oh Do Kwan begyndt at holde deres egen graderinger.

Det var især Oh Do Kwan, der i sidste ende førte til at Korea Kong Soo Do Association mislykkes. På grund af General Choi's Oh Do Kwan indflydelse i militæret og dermed regeringen, var etableringen af en vellykket central organisation uden støtte, praktisk talt umulig.

I 1959 bad General Choi Undervisningsministeriet og Korea Amateur Sports Association om at grundlægge en ny organisation. På grund af sine tætte bånd til den koreanske præsident Rhee, Seung Man, var godkendelse til denne organisation stort set sikret.

General Choi fandt på navnet Taekwondo og indprentede det i hovedet på den koreanske offentlighed ved at få de studerende af stilartern til at råbe "Tae Kwon", hver gang de udførte en teknik. Selv om der var flere navne i betragtning, og omfattende debat gik, blev med hjælp fra især Kee, Hwang blev de fem primære kwans: Chung Do Kwan, Oh Do Kwan, Song Moo Kwan, Chang Moo Kwan, Ji Do Kwan og Moo Duk Kwan bragt sammen og navnet Taekwondo blev endelig accepteret på grund af at det var tæt på navnet på den gamle koreanske kampkunst, Tae Kyon. Da enhver koreanske mand var forpligtet til at tjene i militæret, blev alle indoktrineret i Taekwondo kampkunsten. I 1959 blev Korea Taekwondo Association grundlagt.

Korea Taekwondo Association

I 1959 blev de samlede koreanske kwans endelig samlet under Korea Taekwondo Association. General Choi, Hong Hi blev valgt som præsident. Ro, Byung Jick fra Sang Moo Kwan og Yoon, Kwe Byung fra Ji Do Kwan blev valgt til vicepræsidenter. Hwang Kee fra Moo Duk Kwan blev udnævnt til ledende direktør.

Hwang Kee's deltagelse i organisationen var dog kortvarig. Han brød allerede samme år.

I 1960, hvor Sydkorea gennemgik en periode med intern kaos, fordi præsident Rhee, Seung Man blev afsløret i omfattende korrupsion, kollapsede Korea Taekwondo Association.

Hwang Kee var en af de stærkeste fortalere for afsættelse af præsidenten.

I denne periode blev Hwang Kee endelig bevilliget statslig anerkendelse for sin organisation, Korea Soo Bahk Do Association, af Korea Amateur Sports Association og Undervisningsministeriet.

Det var ikke før 16. maj 1961 da præsident Rhee blev væltet ved et militærkup, at lederne af de koreanske kampkunst stilarter blev tvunget til at forenes. Årsagen var regeringsdekret nr. 6 i militærkuppet, hvor det blev beskrevet, at alle skoler i den koreanske kampkunst skulle samles under ét banner.

Korea Tae Soo Do Association

På grund af dette dekret, samledes lederne af kwans igen og forsøgte at samarbejde under én organisation. Ophedet debat foregik gennem hele 1961. Gruppen opstod med navnet Korea Tae Soo Do Association.

Som det var tilfældet med Korea Kong Soo Do Association, blev den primære bekymring den formaliserede undervisning og gradueringsstandarder. For at bidrage til at opnå dette, blev et inspektionshold oprettet og udsendt til de forskellige kwans med henblik på at udbrede og sikre anvendelsen af de standardiserede Hyungs (poomsae) og Taehyun (frikamp/sparring) teknikker.

Selvom Korea Tae Soo Do Association var institutionen der lagde fundamentet for, hvad der skulle blive Taekwondo, var der stadig en stor mængde af magtkampe. Mange af de højtrangende medlemmer kunne ikke lide at de blev dikteret hvordan de skulle undervise og graduere deres studerende. Igen, helt i front i denne kontrovers var Hwang Kee. Den 20. juli 1962 skrev Hwang Kee, Moo Duk Kwans endelige udtrædelse af organisationen.

Det er vigtigt at bemærke, at på grund af General Choi tætte samarbejde med afsatte præsident Rhee, (selvom han var en del af militærkuppet), spillede han ikke en vigtig rolle i dannelsen af den nye organisation. Selv om han engang havde haft centrale positioner som øverstbefalende for den 6. koreanske hær og direktør for efterretningstjenesten, for at nævne bare to centrale positioner, var han yderst ilde set af den nye koreanske præsident, Park Chung Hee. General Choi forklarede dette med, at præsident Park ikke kunne lide ham på grund af at han engang havde været hans overordnede officer. Choi var tvunget til at træde tilbage fra militæret og blev sendt til Malaysia i egenskab af ambassadør.

På det tidspunkt blev koreansk politik igen blandet ind i kampkunsten. Korea Tae Soo Do Association forblev uden en præsident i cirka et år efter den blev grundlagt. Derefter blev General Choi, Myung Shin dens første præsident den 28. december 1962.

International Taekwondo Federation

I 1965 vendte General Choi, Hong Hi fra Malaysia til Sydkorea. Snart efter at han blev valgt til præsident i Korea Tae Soo Do Association. Han sammenkaldte repræsentantskabet og foreslog en afstemning for at ændre navnet på organisationen tilbage til Korea Taekwondo Association. Navneændringen vandt med én stemme.

I 1966 grundlagde General Choi International Taekwondo Federation for at hjælpe Taekwondo med at blive spredt over hele kloden. Samme år forlod han Sydkorea, af frygt for at blive sat i husarrest af præsident Park, og flyttede sig selv og hovedkvarteret for sin organisation til Montreal Canada.

The World Taekwondo Federation

Un Yong Kim

Vicedirektør for Republikken Koreas beskyttelsesenhed for præsidenten, Kim, Un Yong blev valgt som Præsident for Korea Taekwondo Association den 23. januar 1971. Selvom han oprindeligt ikke ønskede stillingen på grund af de fortsatte konflikter i organisationen, blev han af den koreanske regering bedt om at acceptere og rydde op i organisationen. Det fik han stor succes med at gøre.

Med holdningen om at Taekwondo er en koreansk kampsport og dets styrende organ skulle være placeret i Korea, opløste Dr. Kim forholdet mellem Korea Taekwondo Association og International Taekwondo Federation.

I 1973 blev World Taekwondo Federation dannet, og Dr. Kim blev valgt som præsident. Organisationen har ført kampkunsten Taekwondo frem til status som en olympisk disciplin.

Chung Won Choue

I 2004 trådte Dr. Kim tilbage som WTF præsident på grund af en korruptionsskandale. Efter en retssag afholdt i Sydkorea blev han idømt to og et halvt års fængsel.

I 2005 blev Chung Won Choue valgt til præsident for WTF og er stadig præsident ved udgangen af 2014.

Kilde: Interviews med første generations sydkoreanske og japanske udøvere af den moderne kampkunst fra 1972 og frem.

© Copyright 1979, 1982, 1987, 2001, 2014 – Alle rettigheder forbeholdt.
Oversat med tilladelse fra Scott Shaw – www.scottshaw.com

Materialet må ikke distribueres, sælges, kopieres eller på anden måde gengives uden forudgående tilladelse fra Johny Gramberg.